

KYSELÉ JABLKO (6)

V předchozím, pátém pokračování mé jurymanské historie s podobou kyselého jablka či trpkých hroznů jsem vylíčil a dokladoval jurymanské řízení (jurymanské konanie) s negativním koncem, které se konalo v sobotu **9. 1. 1988**.

Dnes bych rád doplnil situaci a vývoj po tomto datu. Závěrečný protokol o juryanském řízení jsem neobdržel, jen jsem se dovídal útržkovitě jeho obsah a rozhodnutí zkušební komise. Dozvěděl jsem se například, že záležitost zůstane netknutá dva roky, a pak se znovu uskuteční další řízení. Dva roky jakoby se nic nestalo. Vše na tajňačku a neoficiálně. Zodpovědní se tvářili jako by se nic nestalo. Je skutečností, že od tohoto data jsem již nebyl zván ani jako pozorovatel, ani jako člen jury v Československu. Nevím ani, zda zasedala juryanská komise SČSF pod vedením dr. S Zrubce anebo juryanská sekce KPHC SČSF pod vedením dr. Vratislava Palkosky. Možná, že ano, ale pokud tyto orgány pracovaly a scházely se, tak jsem nebyl zván. Situace byla paradoxní. Stále jsme byl předsedou komise poštovní historie a celin SČSF, ale k otázkám jurymanství jsem neměl žádný přístup. Původní úmysl vychovat další jurymany PHC se nezdařil a v juryanské sekci nebylo mnoho plnohodnotných jurymanů PHC. V roce 1991 zůstal jediný řádný juryman PHC Miroslav Blaha, který se zúčastňoval práce ve svazových orgánech a byl hodně platný pro blaho československé poštovní historie a jurymanství poštovně historických exponátů

Vezmu to rok po roce. Čerpám z informací, které se ke mně dostaly. O obnovení mé juryanské historie a celého řízení včetně napravení jisté křivdy se snažili tři osobnosti.

Léta 1990 - 1991

Podporující

V první řadě to byl přítel Miroslav Blaha. Hodně ho to trápilo. V jednom z jeho dopisu mi napsal: "**Zůstal jsem sám v jurymanech PH, a byl bych velmi rád, kdybys mohl zapomenout na rok 1987 a 1988, kdy Ti bylo ublíženo, a vrátil se znovu tentokrát už jako juryman do společnosti PH. Při Tvém kladném rozhodnutí bych ti samozřejmě jmenování v ÚV SČSF podpořil**". Mirek Blaha mne v mnoha svých lidských dopisech hodně podpořil a stále si pamatuji jeho větu z jednoho dopisu: "**Můžeš zanevřít na lidi, ale na našeho koníčka ne !!!**". Tato podpora mi hodně pomohla. Jeho dopis u 8. 7. 1990 mi též dost psychicky pomohl. Uměl podpořit. Navíc objasnil, jak "příprava" na mé juryanské řízení probíhala. Snažil se nezúčastnit se tohoto tažení a být proti takovému způsobu, ale "**se zlou se potázel**".

Dále to byl nový předseda KPH či nově vzniklé Českomoravské společnosti poštovní historie RNDr. Karel Špaček, který měl dozajista zájem na dobrém fungování československé a české poštovní historie. Hodně jsme spolu na to téma diskutovali, polemizovali a vyměnili si řadu oficiálních i osobních dopisů a zpráv. S řadou jeho závěrů a názorů jsem nesouhlasil, ale dobré bylo, že jsme diskutovali a komunikovali. Hodně se zapomínalo na to, a nebyl to jen on, ale i někteří další členové naší entity, že jsme součástí Svazu československých filatelistů, politické organizace - člena Národní fronty ČSFR. Ta sice dovolovala sbírání, ale většinou jen angažované sběratelství podle představ strany a vlády. Některé historické skutečnosti byly zadupány, materiály se sice mohly sbírat, ale nesmělo se o nich psát, natož publikovat katalogy

a obrazové předlohy. Hodně zlé krve udělalo rozhodnutí PÚV SČSF schválené předchozí Komisí poštovní historie a celin o centralizaci sekcí poštovní historie. Bohužel černý petr spadl na mne jako designovaného předsedu KPHC SČSF. Předchozí schvalovatelé mne nechali - česky řečeno - ve štychu. To jsem bohužel pochopil příliš pozdě. Nějak jsme se do škatulky představ tehdejší Národní fronty nevešli. Jak se může historie do nich vejít, kaby zůstala nedeformovaná?

Dr. Karel Špaček učinil pro nápravu tohoto stavu opravdu hodně. V jeho dopise z 1. 7. 1990 mi vše vylíčil včetně jeho návrhu. Aktivně kontaktoval zodpovědné osoby a docílil toho, že příslušní funkcionáři by mohli uvažovat o tom, že bych vykonal jurymanský pohovor (nikoliv zkoušku, od toho se po větší diskuzi upustilo). Nabízeno bylo složení: Zrubec - Líbal - Jaššo - Oláh - Tekel', zvažovala se účast ing. Polišenského). Snaha byla vynikající, ale zůstalo u snahy. Navíc z tohoto řešení jsem nadšen z mnoha důvodů nebyl. Cítil jsem sice kompromis, ale s nejistým výsledkem. Navíc se rozšiřovaly informace, které mi nesesly, neboť nebyly pravdivé. Prý bereaguji na výzvy, nezúčastňuji se navržených schůzek atak podobně. Jak by v komisi mohli být lidé, kteří to vše způsobili? Nejasností bylo více.

Níže reprodukuji můj dopis ze dne 12. 3. 1990 (dva roky po osudném a osudovém rozhodnutí zkušební komise), kde jsem navrhl respektive dal k úvaze **"aplikaci (tj. aktivaci - pozn. autora) bodu 4 kapitoly D Směrnic pro výběr, přípravu a ustanovení svazových jurymanů, a to jmenováním mé osoby jako jurymana pro obor poštovní historie přímo PÚV SČSF vzhledem k tomu, že jsem podmínky článku 1 kapitoly D prakticky psal a splňuji i nadále"**. Bohužel tento návrh zůstal opomenut a nebyl vztat v úvahu. Uajávě je, že v řadě případů k němu docházelo....

Třetí osobností, která se v této věci angažovala, byl přítel ing. Hynek Ondrášek. Věděl o mém vztahu k Jiřímu Nekvasilovi a vážil si toho. Zejména toho, jak jsem se jej zastal, když byl "vyobcován ze začínající komise poštovní historie a celin". Několikrát jsme se spolu sešli osobně a vyměnili jsme si dopisy. V dopise ze dne 31. 12. 1991 mi napsal:

" Na zasedání Komise jurymanů SČSF (se konstatovalo), že sbor jurymanů SČSF pro obor poštovní historie je v troskách".

"Zůstal jen M. Blaha, T. Jaššo (nemocen), nehodnotí), J. Obert, M. Polišenský (nemocen, nehodnotí). Dr. Palkoska se všeho vzdal". Hynek mne poprosil v tomto dopise a ještě jednou, když jsme se náhodou sešli poté v Palackého ulici a prohodili několik slov, abych **" se zúčastnil nového řízení jurymanského s mou osobou"**. Navrhl složení komise Blaha, Bokvaj, Oláh. Ubezpečil mne, že Vr. Palkoska v komisi nebude. Ani toto řešení nebylo podle Směrnic a vůbec se mi nelíbilo. Navíc jsem stále neměl důvěru v některé kolegy a v některé svazové orgány. Vše jsem řádně vysvětlil a udal jsem své důvody k zamítavému stanovisku..

Tento návrh jsem odmítl a požádal o pochopení. Aktivaci článku 1, bodu 4, kapitoly D nikdo nezmínil. Přitom se v SČSF několikrát použil. u kandidátů, za nimiž takové výsledky při mé skromnosti pro čs. filatelii a poštovní historii nebyly. Při našem posledním setkání jsem navrhl ještě alternativní řešení: **Vše začne od počátku" - od apsiranta ke kandidátovi a k jurymanovi s tím, že vypracují novou jurymanskou práci, přiberu další obory poštovní historie a budu nadále pracovat v svazových sekcích. Tento návrh nebyl též vyslyšen.**

Historie skončila a já ji považoval za uzavřenou.

Rok 1992

Záležitost zapadla, odezněla. Kdo si dělal nadále starosti byl přítel Mirek Blaha. Vyměnili jsme si rozsáhlé dopisy. Ocenil jsem se, že jako jediný se staral o můj případ a o "kontinuitu zbědovaného stavu jurymanství poštovní historie". Nechtěl jsem mu brát vítr z plachet a jeho nezměrnou snahu o zlepšení stavu, ale na druhou stranu jsme mu sdělili, že v mém případě si nedělám plané iluze.

Zároveň jsem jej ubezpečil, že tento případ mne neodradí od poštovní historie a práci pro entitu, ať je organizovaná či neorganizovaná. To jsem dokázal a letos mohu slavit 50. výročí práce pro organizované sběratelství poštovní historie. Na poli klubové činnosti, spolupráce s Poštovním muzeem, zahraničními sbratelskými entitami, publicistiky, katalogizace, webového deníku a přednáškové činnosti v tuzemsku i zahraničí. Vytsavuji a publikoval jsem i několik specializovaných publikací příručkového typu a memoárovou literaturu.

Zároveň jsem mu napsal: "Pokud chceš znát mou odpověď na Tvou otázku, tedy věz, že zájem o funkci jurymana PH mám, rád se jí budu věnovat a dám do toho i svůj čas a finance, ale za podmínky, kterou jsem napsal předsedovi Antalovi. totiž, že bude v ,ém případě aktivován článek 4 části D Směrnic.". Zde se píše jasně:

"V ojedinělých případech může z odůvodněných důvodů jmenovat uchazeče za svazového jurymana přímo Předsednictvo SČSF ...". Vedlo mne k tomu vědomí, že jsem splnil všechny podmínky jurymanství. Procesní stránka mého jurymanského řízení - zejména bod C, odstavec 3 - nebyl vůbec dodržen a vše zůstalo bez zákroku ze strany zodpovědných. Bohužel jsem nabyl dojmu, že se ani po listopadu nic nezměnilo ve zmíněných strukturách. K obrození nedošlo. O druhé ponížení a ztrátu důstojnosti jsem již nestál. Navíc jsem tušil, že pohovor či zkušební jednání skončí zase ve slepé uličce. Krédo mého života: "Dvakrát nevstupuj do stejné řeky."

Tím se vše uzavřelo. Do kyselého jablka jsem znovu kousl po více jak třiceti letech, abych pokud možno objektivně vše vysvětlil a doložil. A těm, kteří tehdy byli ještě malí a nyní pracují pro filateliisdělil svůj osud, životní zkušenost a aby viděli i druhou stránku jedné mince. Řada informací, který jsem poté slyšel, se nezakládá na pravdě. Buď ze zlého úmyslu či z nevědomosti. Pravda by neměla zapadnout a ani by neměla být pošlapána či dokonce zadupána. V zájmu objektivity jsem zde popsal a doložil můj pohled na celou záležitost.

Několik ukázek z korespondence té doby na téma mého jurymanského řízení, které jsou samovysvětlující a nepotřebují doplňující komentář, vysvětlení či popisky.

Praha dne 12. března 1990

Vážený pane předsedo,

dne 9. ledna 1988 jsem se na základě své žádosti zúčastnil jurymanského řízení v oboru poštovní historie.

Žádost o řízení jsem odůvodnil ve svém dopise z 29. 10. 1984 a dále ve svém dopise z 25. 5. 1987 jednak úspěšným řízením na kandidáta na jurymana oboru poštovní historie a celin, které se uskutečnilo v Olomouci dne 6. listopadu 1983, dále pak další aktivní činností v rámci SČSF (intenzivní práci v jury několika různých výstav, proti které nikdy nikdo nevzněl námitky, funkcionářskou aktivitou - vykonával jsem od roku 1975 nepřetržitě několik významných funkcí v rámci KPH SČF, KPH SČSF a samotného SČSF, rozsáhlou publikační činností včetně prací velkého rozsahu, pravidelnou přednáškovou činností a v neposlední řadě i permanentní výstavní činností). Na podporu a pro oživení paměti příkládám jednak můj jurymanský list a jednak stav mého sběratelského zájmu a aktivity ke dni 27. 10. 1987.

Během dvouhodinového řízení, které se omežilo rozporu se Směrnicí SČSF pro výběr, přípravu a ustanovení svazových jurymánů, pouze na několik desítek bez souvislosti řízených exaktních otázek připomínajících zkoušky ze základní školy anebo nechvalně známé pohovory z totalitních dob (jedinou logickou součástí bylo objasnění Generálního řádu a Oborového řádu pro budování a hodnocení expozitů na výstavách SČSF), jsem obdržel negativní verdikt zkušební komise ve složení dr. S. Zrubeck, dr. Vr. Palkoska, M. Blaha, ing. M. Bokvaj a ing. M. Polišenský. Podotýkám, že otázky kladl z velké části jen dr. Vr. Palkoska, se kterým nemám od roku 1984, kdy jsem byl jmenován do funkce předsedy KPH SČSF, dobré vztahy. Částečně se tázali M. Blaha a ing. M. Bokvaj.

Řízení se dle kapitoly B, článek 3 mělo soustředit na tyto okruhy:

- hodnocení praktické činnosti kandidáta ve funkci člena jury,
- hodnocení aktivity v příslušné odborné komisi národního svazu, v její jurymanské sekci, v komisi národního svazu, jako i v jiných svazových orgánech,

- hodnocení publikační činnosti v období od kandidátského řízení,
- písemné vyjádření konzultanta o činnosti a práci kandidáta v uplynulém období,
- praktické hodnocení předloženého exponátu anebo jeho částí.

Řízení se vyhlo prvním čtyřem náležitostem, které jsou předepsány, a omezilo se z tohoto výčtu jen na poslední bod (praktické hodnocení exponátu).

Průběh řízení byl před vlastním konáním i během něj ovlivněn, jak jsem se později dozvěděl z úst dvou účastníků zkušební komise, a to v můj neprospěch. Z výše uvedených důvodů hodnotím jurymanské řízení jako neobjektivní, tendenční a odporující schváleným směrnici.

Vzhledem k tomu, že ani současné struktury a jejich personální obsazení nedává dostatečnou záruku, že by opakované řízení dopadlo s úspěchem, dávám Vám, vážený pane předsedo, k Vaší úvaze aplikaci bodu 4 kapitoly D zmíněných Směrnic pro výběr, přípravu a ustanovení svazových jurymanů, a to jmenováním mé osoby jako jurymana oboru poštovní historie přímo PÚV SČSF vzhledem k tomu, že jsem podmínky článku 1 kapitoly D prakticky splnil a splňuji i nadále - znalostí Generálního a Oborového řádu byly prokázány (viz záznam ze jurymanského řízení), dále dlouhá léta publikuji a v nedávné době jsem dokončil s přítelem L. Janů rozsáhlý další díl Katalogu výplatních otisků z území Československa (1946.1988) mimopražských účastníků, stále vystavuji a nadále pracuji v různých sekcích KPH a TK SČSF. Práce jury dle článku 2 se též zúčastňuji podle potřeb SČSF.

Věřím, vážený pane předsedo, že mé žádosti vyhovíte, zejména po zorném úhlem neobjektivního posledního řízení a zejména proto, že stav a struktura jurymanů pro obor poštovní historie se nachází v naprosto katastrofálním stavu (tak rozsáhlý obor jakým poštovní historie je má jen 5 jurymanů vysokého věku, z nichž jen někteří jsou schopni jurovat na výstavách). Toto je vše ke škodě poštovní historie jako uceleného oboru v rámci struktury SČSF.

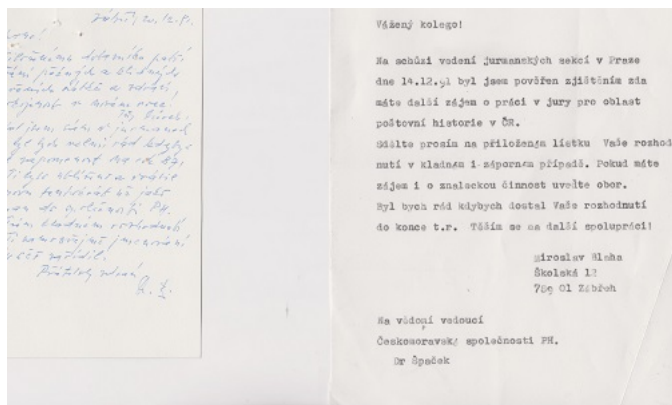
Očekávám Vaši odpověď a pevně věřím, že rozhodnete tak, aby se tato situace spravedlivě vyřešila.

S filatelistickým pozdravem

Co: dr. Karel Špaček, předseda KPH SČSF

Ing. Ivan Leiš
Kolského 1426
149 00 Praha 4

Turner, J. and H.

Pro Mirka Blahu mám jasný vzkaz : ne na poštovní historii jsem nezanevřel. Jeden důkaz za všechny: od W. Müllera, předsedy SČF jsem převzal společně s dalšími kolegy klubu významné ocenění FEPA pro Klub filatelistů, sběratelů specializovaných oborů, 00-15 Praha , jehož jsem členem od roku 1971 a v jehož čele jsem měl tu čest stát osm let jako předseda (2010 - 2018).

